

Kochowskiego Wespazjana

Dzielnice: Żoliborz

Osiedla:

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1928

Opis

Wespazjan Kochowski herbu Nieczuja (1633-1700) - historyk i poeta epoki baroku, przedstawiciel filozofii i literatury sarmackiej. Pochodził z okolic Waśniowa w ziemi sandomierskiej, uczył się w Kolegium Nowodworskiego w Krakowie, po którego ukończeniu walczył z Kozakami (wstąpił się w czasie bitwy pod Beresteczkiem), Rosjanami i Szwedami. Był uczestnikiem wyprawy do Danii w 1658 roku, po powrocie z której osiadł na wsi - początkowo w rodzinnym Gaju, później zaś w Goleniowych niedaleko Szczekocin. Jego debiutem literackim był "Kamień świadectwa wielkiego w Koronie Polskiej senatora niewinności", w którym wstawiał się za Jerzym Sebastianem Lubomirskim. W swej twórczości podejmował tematy religijne ("Różaniec Najświętszej panny Maryi", w którym rozważał poszczególne tajemnice różańcowe czy poematy "Chrystus cierpiący" i "Ogród panieński") oraz historyczne ("Roczników polskich od śmierci Władysława IV Klimaktery"). Jego największym dziełem było "Niepróżnujące próżnowanie", składające się z czterech ksiąg liryków, jednej księgi epod i dwóch ksiąg epigramatów, w których opisywał triumfy Rzeczypospolitej, piętnował słabości, dziękował Bogu za opiekę ale też opisywał życie codzienne. W dowód uznania król Jan III Sobieski nadał mu tytuł historyka uprzywilejowanego i zabrał ze sobą podczas wiktorii wiedeńskiej 1683 roku. Zmarł w Krakowie.

Ciekawostki

Na rogu Kochowskiego i Krasińskiego powstało miejsce na nowe inwestycje; na tyle niewygodne, że położone na terenie, przez który przepływała rzeczka Polkówka. Jednak budynki tutejsze zaprojektował Bohdan Pniewski dla spółdzielni Strzecha Urzędnicza. Wymyślił konfigurację schodkową dla zapewnienia światła mieszkańcom, jednak był ograniczony finansowo.

Stan obecny:

Data nadania nazwy: 1928.05.14

